

Logg från Älva

Datum: 28/10 2015

Elevloggare: Amanda och Linda

Personalloggare: Karin

Position: Malaga, Spanien

Segelsättning:

Fart:

Kurs:

Beräknad ankomst till nästa hamn:

Planerat datum för att segla vidare:

Väder: Skinande sol

Elevlogg:

08.30, Arlanda, terminal 5. 32 elever, förväntansfulla, nyfikna men också alldeles lyckliga att tiden var kommen. Ingen kunde nog riktigt förstå vad som väntade utan vi kunde bara hoppas om att vi hittills skulle få uppleva vårt största äventyr. Vi visste att det här skulle komma, men när vi väl stod där, kunde vi inte riktigt förstå att det nu var vår tur. Vi greppade tag i våra tunga väskor och begav oss till incheckningen, och just i denna stund så var allt igång.

Vi tog vårt första kliv på Älva för dryga fem veckor sedan, den plats som vi under denna tid skulle få kalla för hem. Portsmouth, Cherbourg, Vigo, Smir och Malaga var skriven både på våra seglingströjor och på seglingsplanen, en plan vi stolt lyckades följa. Varje plats gav med sig en viss charm, exempelvis Marocko som utmärkte sig otroligt med sina höga berg och vackra palats liknande byggnader, England och Frankrike med sina mysiga städer och Spanien med sin behagliga värme. Men denna korta lilla beskrivning kan inte riktigt sammanfatta alla intryck, tankar och känslor som varje plats fört med sig, utan det är något man måste uppleva för att förstå.

Vi vaknade alla imorse och visste att today is the day; slutstädning. Detta är inte vilken slutstädning som helst, utan en städning som tidigare elever rekordartat utfört på minst 6 timmar, så ja en hel del städande. Vi utförde allt på 9 timmar och en hel del slit var det. Alla kämpade på och nu är Älva mer eller mindre skinande ren. Att städa är inte det roligaste här i världen men som vi på LK säger, inställningen gör allt. Det tog lång tid, men visst var det kul? Vi som skrubgade däck fick stå i skinande sol hela dagen och putsa och ha oss. När detta var över fick vi en stund på oss att hitta på lite vad som helst, fritid helt enkelt. Vissa valde att gå till stranden och ta ett dopp, andra valde att kirra wifi och så fanns det självklart dem som tog en ordentlig dusch. Efter detta begav vi oss mot vår slutdestination- tapas restaurangen.

David och Arvid (lärarna) stötte tydligen på en kvinna igår som dyrt och heligt lovade att vi skulle få en otrolig smakupplevelse på denna omtalade restaurang vi valde att besöka. Till vår besvikelse var maten inte riktigt som vi förväntat oss. Men vad gör det egentligen? Vi fick vara tillsammans och se tillbaka på seglingen med lyckan och klumpen i magen av att 'hörni, det är på riktigt slut'.

Vi har besökt platser vi förevigt kommer att minnas, vi har fått se 'Discovery Channel' solnedgångar och vi har fått somna till ljudet av vågorna som slagits mot båten. Vi var 32 elever som inte visste vad denna resa skulle ge med sig, men vi tror vi kan tala för alla när vi säger att vi tillsammans upplevt ett oförglömligt äventyr. Hur klyschigt det än låter så går det inte att beskriva med ord vad vi varit med om. Men om vi ska försöka kan vi citera Lilo med sina visdomsord: *"Ohana betyder familj och familj betyder att ingen lämnas utanför eller glöms bort."* Ja, LK13 har blivit en familj och det kan egentligen ingen ta ifrån oss, inte ens slutet på denna segling.

Klockan börjar nu närma sig 03.00 vilket innebär att detta äventyr snart är slut på riktigt. På ett sätt tycker nog många av oss att det ska bli skönt att få komma hem. Att få vakna upp i sin egen säng och återgå till vanliga rutiner. Men trots detta kommer nog alla sakna den värme, kärlek och tillhörighet som vi, LK13, skapat tillsammans på denna resa. Det är inte många som får den här chansen, chansen att få segla över de sju haven, som Pippi skulle säga.

/ Amanda och Linda

Personallogg:

"-Men vad ska du göra nu? Är det här ditt riktiga jobb?"

Vi i besättningen stannar kvar ombord på Älva ett par dagar innan vi fortsätter vår resa. Någon åker hem, någon åker vidare och någon stannar kvar. Trots att vi är förunnade att få vara kvar ombord lite längre glänser Malaga inte lika mycket som igår. En Älva utan elever är som ett segel utan vind. Det är ni som gör vårt drömjobb möjligt!

Vi vill tacka LK13 och deras stamceller för fem fantastiska veckor. Vi vill också dela med oss av några förhoppningar inför framtiden!

Vi hoppas att ni fortsätter vara nyfikna. Vi hoppas att ni aldrig mer kommer att bli sjösjuka. Vi hoppas att ni fortsätter att se det positiva i varje situation, trots att det sällan blir som en tänkt sig. Vi hoppas att ni kanske någon gång ibland komma i tid. Vi hoppas att ni aldrig slutar vara öppna för nya kulturer och intryck. Vi hoppas att ni lyckas imponera många med era sjörövarhistorier om Biscaya, hajar, delfiner och stormar.

Vi hoppas att ni behåller er härliga självkänsla, både som individer och grupp. Vi hoppas att ni kommer att minnas denna resa och se tillbaka på någonting lärorikt, härligt, spännande, sjukt kul och utvecklande.

Vi tror på er och slutligen hoppas vi också att kommande klasser lyckas segla vidare så att vi kan vara hemma till er student!

Besättningen på T/S Älva

Karin, Frida J, Sofia, Rudolf, Stefan, Robban och Peter